

דעם רבינ'ס

עיוכט

דער ריינער קוואל

נישט מהרהר זיין אויפן אויבערשטן

מען לערנט אין די פרשיות אויף די צען נסיונות וואס אברהם אבינו איז אריבערגעגאנגען, יעדע נסיון איינס שווערער פונעם צווייטן, אזוי ווי "חז"ל זאגן, "עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו, ועמד בכלם" אבער דער שפיץ פון די נסיונות איז געווען דער נסיון פון דער עקדה, ווען השם יתברך האט געהייסן פאר אברהם אבינו: "גיי, נעם דיין קינד און ברענג אים ארויף פאר א קרבן עולה." און ער האט נישט מהרהר געווען אויפן אויבערשטן.

ר' נתן ברענגט אז די מפרשים פרעגן א קש'א, "וואס איז די גרויסע איבערראשונג איבער דער נסיון פון דער עקדה? לויט דאס גרויסע צדקות און געטריישאפט פון אברהם אבינו איז עס נישט אזא נסיון, ווייל לכאורה קענען אפילו פשוט'ע מענטשן שטיין אין אזא נסיון ווען דער אויבערשטער וועט זיי קלאר ארויסזאגן צו גיין שעקטן זייער בן יחיד, וועט לכאורה אפילו א פשוט'ער איד פאלגן אזא קלארע באפעל."

זאגט ר' נתן אז דער עיקר נסיון פון דער עקדה

איז נישט געווען צו שעקטן זיין אייגענעם קינד, דער עיקר נסיון איז געווען אז ער האט נישט נאכגעטראכט נאך דעם אויבערשטנס מדות, אזוי ווי רש"י הקדוש טייטשט אויפן פסוק: "כי עתה ידעתי", "אמר ר' אבא: "אברהם אבינו האט געזאגט צום באשעפער, 'אפרש לפניה שיחתי', איך וויל זיך מיט דיר אויסשמועסן! אַתְּמוּל, נעכטן האָסטו מיר געזאָגט אַ צוּזאָג אַז 'בִּיצְחָק יִקְרָא לְךָ זָרַע', איך וועל האבן קינדער און אייניקלעך, א גאנצע אידישע פאלק - כלל ישראל און דוקא פון יצחק, און שפעטער זאגסטו מיר איך זאל אים נעמען און ברענגען פאר אן עולה? און יעצט זאגסטו מיר, 'אל תשלח ידך אל הנער, איך זאל אים נישט צורירן.' [דא איז א מקור ווי מען זעט אז אברהם האט זיך אויסגע'טענה'ט מיטן אויבערשטן אזוי ווי דער רבי האט אונז אויסגעלערנט זיך אויסשמועסן דאס הארץ צום באשעפער יעדן טאג].

זאגט אים דער באשעפער: "איך האב נישט געהייסן דו זאלסט אים שעקטן! איך האב נאר געהייסן ברענגען פאר אן עולה." זעט מען פון דעם אז דער המשך אויף קומענדיגע זייט

דער חגור

ער איז בעדארן א וואלקן!

הוד המלך

א שמועס מיט'ן זידן

א טעות אינעם אדרעס

א נסיעה בזכות תפלה

אין אשה'ס

דער אויבערשטער זעט און ווייסט ווען עס וועט קומען דער סוף פון דער גלות, אבער מיר טארן נישט מאכן קיין שום חשבונות, מיר דארפן טון אונזערס יעדן טאג, זיך דערווייטערן פון שלעכטס און טון מצוות און מעשים טובים און דורכדעם וועט קומען די גאולה.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן אז ר' יהושע בן לוי האט געטראפן משיח און געפרעגט: "אמתי קאתי מר, ווען וועסטו קומען משיח?"
האט משיח געענטפערט: "היום - היינט",

אויפצומארגנס טרעפט אים ווידער ר' יהושע בן לוי און פרעגט: ביזט נישט געקומען?"

זאגט משיח: "ניין, האסט נישט פארשטאנען מיין פונוה, 'היום' אם בקולו תשמעו, יעדן איינציגן טאג דארף מען פאלגן דעם אויבערשטן און אזוי איז מען מקרב די גאולה. יעדער איד לויט זיין עבודת ה' איז ער מקרב די גאולה פון יעדן איינציגן טאג.

צום סוף וועלן זיך צאמנעמען אלע 'חלקי משיח' פון אלע אידן דורך די צדיקים וועלכע זענען מקרב די גאולה. 'היום בקולו תשמעו' מיט די עבודות פון יעדן טאג פון אלע אידן וואס דינען דעם אויבערשטן. דאס איז פשט, ה' יאמר 'היום', יעדן טאג און טאג וואס א איד טוט די מצוות איז ער מקרב די גאולה ביז צום סוף וועלן אלע תנועות און מעשים טובים פון אלע קינדער און בחורים און פון גאנץ כלל ישראל מקרב זיין דעם לעצטן גאולה און מיר אלע וועלן האבן א חלק דערין און זוכה זיין הנאה צו האבן פון די שכינה הקדושה.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז בקרוב ממש זאל מקנים ווערן אלע הבטחות פון דער וואכעדיגער פרשה, די גאולה הקרובה זאל שוין קומען במהרה בימינו אמן.

עיקר נסיון פון אברהם אבינו איז געווען ער זאל נישט מהרהר זיין אויפן אויבערשטן, נאר ער האט געפאלגט וואס השם יתברך האט אים געבעטן. זיין עיקר נסיון איז געווען צו האבן א ריינע אמונה און גלייבן אין באשעפער, און פאלגן אפילו אן פארשטיין, ווען דער אויבערשטער האט אים געזאגט, 'גיי שעכטן', איז ער געגאנגען, ווייל מען קען נישט פארשטיין די וועגן פון השם יתברך.

שפעטער שטייט אין פסוק 'ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה (בראשית כב, יד)', 'טייטש ר' נתן אזוי: 'אלע אבות הקדושים, האבן געזען אז דער סוף און דער תקוה וועט זיין נאר ווען משיח וועט קומען, ו'יקרא את המקום מרחוק', אברהם האט געזען פונדערווייטנס - מיט אזא סארט ווייטע קוק אז עס גייט קומען א בית-המקדש, מען וועט ברענגען דארט קרבנות, עס ווארט אונז אפ א גרויסע תקוה, אבער ער האט עס געזען 'מרחוק', א ווייטער אויסקוק, נישט וואוסנדיג ווען עס וועט שוין קומען.

זאגט ר' נתן דאס זעלבע געשעט ביי יעדן איד, קיינער ווייסט נישט קלאר ווען משיח וועט קומען. ווען וועט קומען מיין אייגענע גאולה? ווען וועל איך שוין ווערן אן ערליכער איד בשלמות - א גאנצער פרייליכער איד, טון די מצוה מיט גאנצקייט און פרייד? קיינער ווייסט נישט ווען עס וועט זיין די גאולה אחרונה בכלליות און בפרטיות, אבער איין זאך ווייסן מיר קלאר, "עס איז אונז קלאר אז משיח וועט קומען!! עס איז קלאר אז עס וועט קומען א גאולה!! אפילו עס איז דערווייל נאכנישט געקומען וועט עס קומען מארגן, דערפאר רופט אברהם דאס פלאץ פון דער בית המקדש: "ה' יראה", נאר

א נסיעה בזכות תפלה

טיקעט און מען האט זיך נישט געקענט ערלויבן.
ערב די די פערטע יאר תשפ"ד האב איך זיך
אונטערגענומען צו זאגן יעדן טאג די תפלה ע"ו
אין לקויטי תפלות, און ברוך השם איך האב זוכה
געווען צו פארן ראש השנה תשפ"ד נאר בזכות די
תפלה.

יישר כח פאר דעם רבי'נס ליכט, עס איז מיר
געשמאק דאס צו ליינען יעדע וואך.

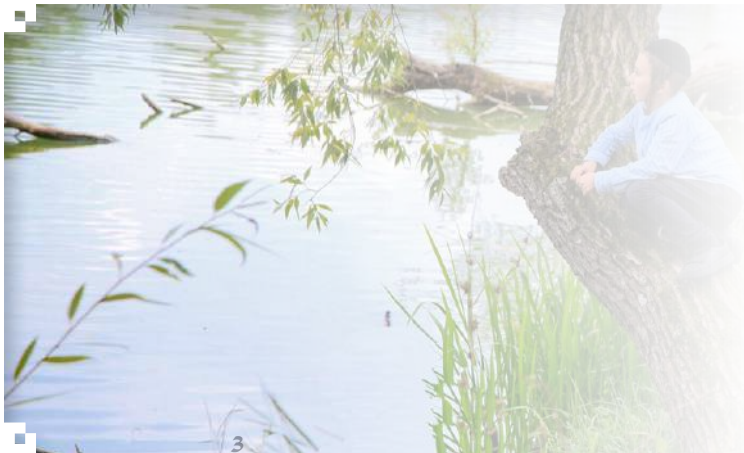
מנחם

צו נתן ש. עס איז נישט אריינגעקומען קלאר דיין
מעשה'לע, אבער וואס מיר האבן יא געהערט אז
דו האסט זיך איינגעהאלטן נישט צו רעדן לשון
הרע. אשריף אז דו גייסט אין רבי'נס וועגן, די
וועג וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט
צו זיין 'אחד הי' אברהם' שטיין אנטקעגן אנדערע
קינדער און נישט ווערן נאכגעשלעפט פון נישט
ריכטיגע מעשים וואס אנדערע טוען, ביסטו
געווען שטארק און געגאנגען מיטן אמת. חזק
ו'אמץ!

איך האב ברוך השם זוכה געווען צו פארן צום
הייליגן רבי'ן אין אימאן דאס יאר תשפ"ד אויף
ראש השנה, די מעשה איז געווען אזוי. פאר איך
בין געווארן זיבן יאר האט איך זוכה געווען צו
פארן צום רבי'ן, דאס איז געווען אינמיטן יאר,
אבער איך האב זייער שטארק געוואלט זיין ביים
הייליגן רבי'ן אויף אויף ראש השנה, האב איך
יעדעס יאר מתפלל געווען איך זאל קענען זיין
ביים רבי'ן ביים גרויסן הכתרה, ראש השנה, אבער
ליידער האבן זיך די מניעות אויסגעשפרייט.

איין יאר איז געקומען די קאראנע, די צווייטע
יאר איז מיין טאטע געפארן אנהייב חדש אלול,
האב איך נישט געקענט מיטקומען, די דריטע יאר
איז געווען די מלחמה, עס איז געווען א טייערע

**'התבודדות הוא
מעלה עליונה
וגדולה מן הכל'**

**'התבודדות - רעדן
צום באשעפער
מיט דיין אייגענעם
שפראך איז א
גרויסע מעלה און
העכער פון אלעס'**

אַ טַעוֹת אֵינעם אַדָרעסס

אויפן בילד ברסלב'ע
אידן אין פולין.
קבר פון רבי צדוק הכהן
אין לובלין.

אומבאמערקטן ווינקל כּדי ער זאל אין
די קומענדיגע טעג קענען גרינגערהייט
פארזעצן דאס לערנען אינעם דאזיגן
הייליגן ספר. ...און שוין האבן זיך די
"מניעות" (שטערונגען) אָנגעפאנגען...

אויפצומאַרנגס ווען ר' יצחק איז
צוריקגעקומען האט ער געזוכט און
געזוכט אבער אן ערפאלג. מעשה שטן
הצליח... ר' יצחק האט נישט געוואוסט
וואס צו טון מיט זיך פאר צער. צו זיין
גרויס צער האט ער זיך אפילו נישט
געקענט דערמאנען דעם נאמען פונעם
ספר.

עס זענען אריבער עטליכע וואכן
און אין איינעם א טאג האט א איד
אריינשפאצירט אין בית המדרש. יענער
האט אראפגעלייגט א ספר אויפ'ן טיש
און איז זיך געגאנגען זיין וועג. ר' יצחק
האט געעפנט דעם ספר און זיינע אויגן
האבן אויפגעלאכטן; די זאכן וואס זענען

ר' יצחק ברייטער, א לובלינער יונגערמאן,
א 'בעל מח' און א 'מבקש' איז געזעסן
און געהארעוועט אין לערנען אינעם בית
המדרש פונעם צדיק ר' צדוק הכהן פון
לובלין זי"ע.

מיטאמאל האט ער באמערקט א ספר
וואס ער האט נאך קיינמאל נישט
געהערט דערפון. דער נאמען פונעם
ספר איז געווען "לקוטי מוהר"ו". ר' יצחק
האט געעפנט דעם ספר ביי 'תורה ס"ד
-בא אל פרעה', און די הייליגע ווערטער
האבן געפאנגען זיין הארץ. א נייע וועלט
האט זיך אנטפלעקט פאר אים. ער האט
זיך פארטיפט אין די תורה ביז ער האט
אָנגעהויבן שפירן א רוחניות'דיגע תענוג
וואס ער האט נאך אין זיין לעבן נישט
פארזוכט.

די שעות זענען שגעל געלאפן, עס איז
געווארן שפעט, האט ער באשלאסן
צו באהאלטן דעם ספר אין אן

געשטאנען אינעם ספר זענען געווען זייער ענליך צו יענעם ספר וואס ער האט געטראפן און דערנאך פארלוירן. געווען איז דאס דער ספר 'פרפראות לחכמה', און גאנץ שנעל האט ער פארשטאנען אז דאס איז פאקטיש א פרוש אויפ'ן ספר לקוטי מוהר"ן וואס ער זוכט שוין אזא לאנגע צייט.

אין לויף פון די צייט האט ער אויך באקומען פון ערגעצוואו דעם ספר 'שיחות הר"ן', פון וועלכן ער איז געוואויר געווארן אז דער מחבר פון די ספרים ליגט און אומאן און אז ער האט באפוילן אז נאך זיין הסתלקות זאל מען קומען צו זיין קבר.

צוערשט האט ער געמיינט אז די שטאט געפונט זיך אין ארץ ישראל, און ער האט

אנגעהויבן פלאנירן וויאזוי אַנצוקומען אהיו כְּדִי זִיך צו קענען משתתח זיין אויפ'ן ציון פונעם צדיק צו וועמענ'ס הייליגע תורות ער איז אזוי שטארק צוגעבינדן. שפעטער איז ער געוואויר געווארן אז די שטאט געפינט זיך גאר אין אויקרײַנע, און אז דארט האבן די בַרסלָבֶע חסידים אַ גרויסן קלויז וואו זיי קומען זיך צוזאם אין די מאסן יעדן ראש השנה כְּדִי אויסצופירן זייער רבי'נס צוואה.

ר' יצחק האט זיך אַראַפֿגעזעצט שרייבן אַ האַרציגע בריוו צו די אומאנער חסידים. ער האט געשילדערט זיין געוואלדיגע בענקעניש און גלוסטעניש זוכה צו זיין זיך צו דערנענטערן צום דאזיגן צדיק, און דערנאך געבעטן זיי זאלן אים שיקן צו זיין אדרעס אלע רבי'נס ספרים, און בפרט דער הייליגער ספר לקוטי מוהר"ן וועלכע ער האט נאר איינמאל מצליח געווען צו זען און ער גייט אויס פאר איר.

ווען ער האט פארענדיגט דעם בריוו און עס געוואלט ארויסשיקן האט ער זיך געכאפט אז אייגנטליך האט ער נישט קיין שום אדרעס אין אומאן וואו ער קען ריכטן זיין בריוו.

איז ער אריין צום אידישן דרוק-הויז אין לובלין פון וואו עס זענען ארויסגעשיקט געווארן ספרים איבער דער גאנצער וועלט, און זיך דארט נאכגעפרעגט אויף א ספרים געשעפט אין אומאן, און דעם אַנגעגעבענעם אדרעס האט ער פארשריבן אויפ'ן קאנווערט. האט אָבער דער דרוקער געמאכט אַ גרויסן טעות ...

המשך קומענדיגע וואך בעז"ה

א שמועס מיט'ן זיידן

וואָר איז דער
מאָך?

צוגעשטימט, האט שמואל געפרעגט פאר
ישי צו ער האט נאך קינדער? האט מען
געשיקט רופן דעם קליינעם דוד פון פעלד
וואו ער האט געפאשטעט די שאף. דוד איז
געווען אזא נעבעכדיגער, א פארזייטיגטער
קינד, קיינער האט אים נישט ליב געהאט,
זיי האבן זיך געשעמט מיט אים, מען
פלעגט לאכן פון אים, אבער צו זייער גרויס
וואונדער, ווי נאר דוד איז אריינגעקומען
האט שמואל גלייך באקומען א נבואה אז
ער איז דער קעניג!

זיידע - זייער שיין! הא דוד המלך, וויפיל
קען מען זיך לערנען פון זיין מעשה, נישט
אומזינסט איז זיין לעבנס געשיכטע וואס
ער איז אריבער געווארן פארשריבן לדורות.
וואס דוד המלך איז אריבער אין זיין לעבן,
איז ווי א וועגווייזער פאר אונז ווי אזוי מען
קען זיך דערהאלטן ווען עס גייט שווער.

רבי שלום פראביטשער (זון פון רבי אברהם
המלאך, בן המגיד ממעזריטש זי"ע) האט
געשיקט א איד זאל זיין ביים רבי'ן, האט דער
רבי געזאגט פאר דעם איד: "מיין מוסר ספר
איז תנ"ך", ווייל נ"ך איז נישט נאך א שיינע
מעשיות ביכל חס ושלום, נאר אין יעדע
מעשה וואס ווערט דארט אראפגעברענגט
איז באהאלטן א געוואלדיגע מוסר השכל,
און הייליגע עצות און וועגן ווי אזוי צו דינען
דעם אויבערשטן. און ר' נתן האט געזאגט
"אז דער געשריי און די נביאה פון יעדן נביא
גייט אויך ארויף אויף אונז אידישע קינדער
היינטיגע צייטן", בפרט ביי דוד מלך ישראל
וואס האט געשריבן דעם הייליגן ספר
תהלים, וואס דער רבי שרייבט אויף דעם:
שכל אָחַד וְאָחַד כְּפִי מִה שֶׁהוּא יָכוֹל לְמַצֵּא

זיידע - וואס מאכסטו בערעלע? וואס
האסטו היינט געלערנט אין חדר?

בערעלע - ברוך ה' פיין, אונז האבן
געלערנט אין חדר אסאך זאכן...

זיידע - נו, פון די אלע זאכן אפער קענסטו
איבערזאגן עפעס גוט?

בערעלע - סוף טאג דערציילט מיין רבי די
הייליגע מעשיות פון תנ"ך, מיר האלטן ביי
דער מעשה פון דוד המלך ווי אזוי שמואל
הנביא האט אים געזאלבט פאר א מלך. דער
אויבערשטער האט געזאגט פאר שמואל
הנביא אז איינער פון ישי'ס קינדער וועט
זיין דער קעניג. אלע זענען געווען זיכער
אז די חשובע קינדער די גרויסע ברידער'ס
פון דוד וועלן ווערן אויסגעקליבן, ווייל זיי
זענען אלע געווען באוואוסט פאר לומדים
און תלמידי חכמים, אבער דער באשעפער
האט נישט זיי געוואלט, ער האט געוואלט
איינעם וואס האלט זיך קליין און האט
א צעבראכענע הארץ, נאכדעם וואס
שמואל הנביא האט פרוברט זאלבן די
דערהויבענע קינדער פון ישי איינעם נאכ'ן
צווייטן, אבער דער באשעפער האט נישט

פון דעם צום לעבן?

בערעלע - אלעמאל קוק איך ארויף די שטארקע יונגלעך פון כּתּה וואס זענען זיכער מיט זיך, און האבן שטענדיג וואס צו זאגן, איך וויל אויך זיין פון די חברה, די שארפע קינדער וואס זאגן די לעצטע ווארט... אבער נאך ווען דער רבי האט דערציילט די מעשה האב איך אנגעהויבן צו טראכטן ווער ווייסט ווער עס איז באמת געשעצט ביים אויבערשטן? פלוצלונג האב איך אנגעהויבן זען די שטילערע קינדער, אזוי ווי מיין חבר יוסף וואס האט אזויפיל גוטע מדות, און רעדט אזוי שיין צו יעדן איינעם, אויך מיין חבר שמעון וואס גייט איבער אויף אים אביסל א שווערע לעבן, כ'האב געטראכט אז אפשר איז זיין צעבראכענע הארץ זייער חשוב ביים אויבערשטן? און אזוי נאך אסאך וואוילע אינגלעך וואס איך האב זיי ליידער אביסל אראפגעקוקט ביז יעצט, האב איך אנגעהויבן צו זען זייער אמתע שיינע מעלות.

זיידע - אשׂריך בערעלע! וואויל איז דיר! אזוי דארף מען הערן א מעשה פון נ"ך...

בערעלע - זייד, איך זאג ברוך השם אסאך מאל תהלים און תיקון הפללי און איך ווייס נישט ווי אזוי קען איך זיך טרעפן דארט?!

זיידע - טרעפן זיך מיינט מען אז מען טרעפט פלוצלונג אז דוד המלך זאגט וואס איך האב יעצט געוואלט זאגן! ס'איז דא אויך דעם אן א שיעור מעשיות פון תלמידים פון רבי'ן וואס

את עצמו בתוך ספר תהלים, (ליקו"מ תנינא עג) יעדע איינער וואס עס וועט אים נאר באטרעפן אין זיין לעבן וועט ער געפינען א תפלה פאר דעם מצב אינעם ספר תהלים.

בערעלע - וואס, אויך מיין לעבן וואס איך גיי אריבער קען איך טרעפן אין די קאפיטלעך פון תהלים?

זיידע - זיכער! אויך דו קענסט זיך אפּלערנען גוטע עצות פון די מעשה פון דוד המלך, און אוודאי קענסטו טרעפן אין די הייליגע קאפיטלעך תהלים אלעס וואס גייט איבער אויך דיר. געב א טראכט איין מינוט בערעלע, וואס קענסטו זיך אפּלערנען פון דוד המלך?

בערעלע - אז נישט וואס אין די וועלט איז חשוב און געשעצט דאס איז באמת חשוב... דער אויבערשטער קוקט נישט ווי אזוי א מענטש שטעלט זיך אהער פונדרויסן נאר ער קוקט אינווייניג אין הארצן וואס דער מענטש וויל באמת, אזוי ווי דער אויבערשטער זאגט פאר שמואל הנביא אויף דער ברודער פון דוד " אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם, כי האדם יראה לעינים והשם יראה ללבב (שמואל א' טז, ז)" קוק נישט אויף זיין אויסזען און אויף זיין הויכן געשטעל ווייל ער איז מיר נישט באווייליגט, אויבן קוקט מען נישט מיט א מענטשליכע בליק, א מענטש זעט פאר די אויגן און השם יתברך קוקט אריין אין הארץ...

זיידע - איי אזעלכע מוראדיגע ווערטער... ס'כאפט א ציטער! נו וואס לערנסטו ארויס

אזוי אויף איז געווען אונזערע לייט ביים לייגן זיך שלאפן ביינאכט האבן זיי זיך אונטערגעזונגען: "אם זכרתיך על יצועי - רבנו של עולם, איך וועל דיר געדענקען אויף מיין געלעגער" איך וויל געדענקען פון דיר באשעפער אויך ווען איך לייג זיך אראפ שלאפן אין בעט! וואס מער מען פארשטייט ריכטיג די טייטש פון די ווערטער קען מען גרינגער פארבינדן די הייליגע ווערטער צו זיך אליין.

יישר כח בערעלע, איך האב אסאך געלערנט פון דיר היינט, איך ווינטש דיר אז אין דעם זכות זאלסטו זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד באמת.

בערעלע - אמן, יישר כח זידי!

האבן זיך אויסגערעדט צום אויבערשטן מיט די ווערטער פון תהלים, למשל מען דערציילט אויף ר' שמואל שפירא ז"ל וואס האט זוכה געווען נאך פערציג יאר בענקען אנצוקומען ענדליך צום ציון פון רבי'ן אין אומאן, האט דערציילט זיין באגלייטער אז ר' שמואל איז אריין אין חצר פון ציון און אנגעהויבן צו זאגן די ערשטע קאפיטל פון תיקון הכללי ווארט ביי ווארט, מכתם לדוד... ווען ער איז אנגעקומען צו די ווערטער "לקדושים אשר בארץ המה"... האט ר' שמואל אנגעהויבן צו וויינען און קלאפן מיט די פיס און איבערגעזאגט די הייליגע ווערטער איין מאל און נאכאמאל לקדושים אשר בארץ המה.. די הייליגע צדיקים וואס ליגן דא...

הר"ר אהרן לויפער הי"ו : הר"ר שמואל האראוויץ הי"ו : הר"ר נתן שמואל שפירא הי"ו
 לרגל נישואי בנו למזל טוב : לרגל הולדת בנו למזל טוב : לרגל הולדת בתו למזל טוב

סיפורי מעשיות

מעשה ג' - דער הינקעדיגער 4

[ווען ער איז אהינגעקומען]. האט ער זיך געשטעלט פון ווייטן [פונדערווייטנס] פון די 'צווייטוונט בערג' - האט ער געזעהן: "אז סע (ס'איז) דארטן דא, כמה וכמה אלפיאלפים ורבי'רובות [טויזנטער און צענדליגע-טויזנטער]

דערנאך האט ער זיך מיישב געווען (דהיינו: דער וואס האט פריער קיין 'כח' נישט געהאט אויף די 'פיס'): "[אז] ער וועט גיין צו די 'צווייטוונט בערג' (הנ"ל), ער זאל זעהן וואס דארט טוט זיך!"

מִשְׁפָּחוֹת פֿון שְׂדִים - וואָרן זיי זענען פֿריים-וֶרְבִּים [פֿאַרמערן זיך], און האָבן קינדער אזוי-ווי מענטשן, און זיי זענען זייער פֿיל!

און ער האט געזעהן: זייער 'מלכות' [מלך] איז געזעצן אויף אַ 'שטוהל', וואס קיין שום ילוד-אשה (פלומר: קיין שים מענטש) זיצט נישט אויף אזוי אַ [אזא] 'שטוהל'!

און [ער] האט געזעהן: "ווי זיי מאכן 'ליצנות"! - דער דערציילט: "אז ער האט ביי דעם אַ 'קינד' מוזק געווען!" - און דער דערציילט: "ווי ער האט דעם אַ 'האנט' מוזק געווען!" - און דער דערציילט: "ווי ער האט אַ 'פוס' מוזק געווען!" - און אזוי אנדערע 'ליצנות'!

דער וויל האט ער דערזעהן: "ווי [א] 'פֿאַטער' און [א] 'מוטער' גייען און וויינען!"

האט מען זיי געפֿרעגט: "פֿאַר וואס וויינט איר-?! - האָבן זיי געענטפֿערט: "[אז] זיי האָבן אַ 'זוהן' - פֿלעגט זיין שטייגער צו זיין, ער זאל גיין אין זיין וועג - און אין דער [זעצטיגער] צייט, פֿלעגט ער זיך שוין אומקערן - און היינט [זעצט] איז שוין אַ לאנגע צייט, און ער איז נאָכנישט געקומען!"

און דאס איז אלץ געווען פון די 'שדים' - דער 'פֿאַטער', מיט דער 'מוטער', מיט דעם 'זוהן!' האט מען זיי געבראכט צום [אויבנדערמאנטן] 'מלך' [פון די 'שדים'] - האט דער 'מלך' געהייסן: "אז מ'זאל שיקן 'שלוחים', אין גאר דער וועלט, אז מ'זאל אים

געפינען!"

ווי דער 'פֿאַטער' מיט דער 'מוטער' זענען צוריקגעגאנגען פון דעם 'מלך' - האָבן זיי באַגעגנט איינעם, וואס דער איז אינאיינעם געגאנגען מיט זייער 'זוהן!' [דאס איז געווען דער 'חבר' פון זייער 'זוהן', וואס ער איז פֿריער געגאנגען מיט זייער 'זוהן'. און יעצט האָבן זיי באַגעגנט נאָר יענעם אליינס, אָן זייער 'זוהן']! האט ער זיי געפֿרעגט: "[אויף] וואס וויינט איר?" - האָבן זיי אים דערציילט [ווי אויבנדערמאנט].

האט ער זיי געענטפֿערט: "איך וועל איך דערציילן [וואס דא גייט פֿאַר]! - באַשר [אזוי-ווי] מיר האָבן געהאט אַ 'קענפֿע' [אינזל] אויף דעם 'ים', וואס דאָרט איז געווען אונזער אָרט - [דערנאָך] איז געגאנגען דער 'מלך' [נישט פון די 'שדים'] וואס צו אים האט געהערט די [דאזיגע] 'קענפֿע', און האט געוואלט דאָרטן בויען 'פֿאלאצן', און האט דאָרט שוין געלייגט אַ 'יסוד' (דהיינו: אַ 'גרונד')!

האט אייער 'זוהן' [דאס איז דער אויבנדערמאנטער זוהן פון די 'שדים', וואס איז פֿאַרלוירן געוואָרן] געזאָגט צו מיר: "אז מיר זאלן אים מוזק זיין!" - זענען מיר געגאנגען, און מיר האָבן אַנעקגענומען דעם 'כח' פון דעם [דאזיגן] 'מלך'! האט ער [דער דאזיגער קעניג] זיך געפֿאַרעט מיט 'דאקטורים', און זיי האָבן אים נישט געקענט העלפֿן! - האט ער זיך אָנגעהויבן צו פֿאַרען מיט 'מכשפים'!

איז דאָרט געווען אַ 'מכשף', וואס ער האט געוואוסט זיין 'משפֿחה' [פון דעם זוהן]! -

[און] מיין 'משפחה' האט ער נישט געוואוסט. איבערדעם [צוליב־דעם] האט ער מיר גארנישט געקענט טוהן! - נאר זיין 'משפחה' האט ער [יא] געוואוסט. האט ער אים געכאפט און ער איז אים מענה זייער (כלומר: ער פייניגט אים זייער)!"

האט מען אים געבראכט צום 'מלך' [פון די 'שדים'] (דהיינו: דעם [דאזיגן] 'שד' וואס האט דאס אלץ דערציילט) - האט ער דאס פאר דעם 'מלך' אויף דערציילט! האט דער 'מלך' געזאגט: "לאז [זאל] מען אומקערן דעם 'כח' צו דעם 'מלך' [פונעם אויבנדערמאנטן 'אינול']!" - האט ער געענטפערט [דער 'שד']: "עס איז ביי אונז געווען איינער [א 'שד'] וואס ער האט קיין 'כח' נישט געהאט. האבן מיר אים אוועקגעגעבן דעם 'כח'!"

האט דער 'מלך' געזאגט: "לאז [זאל] מען ביי אים אפנעמען [צוריקנעמען] דעם 'כח', און לאז [זאל] מען [דאס] אומקערן צום 'מלך'" [פון די 'אינול']! - האט מען אים געענטפערט [צום 'מלך']: "אזו ער איז געווארן א 'וואלקן'!" (דהיינו: דער 'שד' וואס זיי האבן אים אוועקגעגעבן דעם 'כח' פון דעם 'מלך', איז דער 'שד' געווארן א 'וואלקן')!"

האט דער 'מלך' געזאגט: "אז מען זאל רופן דעם 'וואלקן', און מ'זאל אים ברענגען אהער!" - האט מען געשיקט א 'שליח' נאך אים!

האט ער זיך מיישב געווען (דהיינו: דער וואס

האט קיין 'כח' נישט געהאט אין די 'פיס' פריער [דער 'פריערדיגער הינקעדיגער'] - וואס ער [איז אהערנעקומען און] האט דאס אלץ געזעהן): "לאם- איך [לאמיר] נאכגיין [דעם שליח] - וועל איך זעהן, וויאזוי סע [עס] ווערט פון די [דאזיגע] לייט [מענטשן]. א 'וואלקן'!"

איז ער נאכגעגאנגען דעם 'שליח' - און איז געקומען צו דער 'שטאט', וואס דארט איז געווען דער 'וואלקן'! - האט ער [דער פריערדיגער הינקעדיגער] געפרעגט די 'שטאט'- לייט: "פארוואס איז דא א 'וואלקן' אין 'שטאט'?"! (דהיינו: פארוואס האט דער 'וואלקן' אזוי שטארק באדעקט דעם 'שטאט'; ס'איז פארוואלקנט).

האבן זיי אים געענטפערט: "דא אינ 'שטאט', איז אדרבא, קיינמאל קיין 'וואלקן' נישט [געווען] דא - נאר פון א [שטיקל] צייט [צוריק]. האט אזוי א 'וואלקן' באדעקט די 'שטאט'" און דער 'שליח' איז געקומען, און האט גערופן דעם 'וואלקן'! - איז ער [דער פריערדיגער הינקעדיגער] אוועקגעגאנגען פון דארט האט ער זיך מיישב געווען (דהיינו: דער וואס האט קיין 'כח' נישט געהאט אין די 'פיס' פריער [דער פריערדיגער הינקעדיגער]): "ער וועט זיי נאכגיין, ער זאל הערן וואס זיי שמועסן!"

האט ער געהערט: ווי דער 'שליח' האט אים געפרעגט: "ווי קומט עס, וואס דו ביזט דא געווארן א 'וואלקן'?"! - האט ער אים געענטפערט: "איך וועל דיר דערציילן א מעשה!"

לאמיר זין פאר הערן

מעשה ג' - דער הגר (4)

- דער כישוף מאכער וואס האט געוואוסט זיין משפחה
- ה. פארוואס האט ער אים געכאפט און געפייניגט?**
- ווייל ער האט מדיק געווען פאר דער מכשף
- ווייל ער האבן אוועק גענומען די כח פון דעם מלך וואס האט געבויט פאלאצן אויף'ן ים
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. וואס האט דער מלך פון די שדים געהייסן או מ'זאל טון?**
- דערווייל זאל מען גארנישט טון
- או מ'זאל צוריק געבן די כח פאר דעם מלך וואס האט געבויט די פאלאצן
- או מ'זאל נישט צוריק געבן די כח פאר דעם מלך וואס האט געבויט די פאלאצן
- ז. וואס האט דער מלך פון די שדים געהייסן או מ'זאל טון ווען מ'האט אים געענטפערט אז ער איז געווארן א וואלקן?**
- דערווייל זאל מען גארנישט טון
- או מ'זאל צוריק נעמען די כח פון דעם וואלקן און עס צוריק געבן פאר דעם מלך וואס האט געבויט די פאלאצן
- או מ'זאל רופן דעם וואלקן און מ'זאל אים אהער ברענגען

- א. וואו אהין איז דער וואס האט נישט געקענט גיין נאכדעם געגאנגען?**
- ער איז צוריק געגאנגען צו די פלאץ וואס די זון און די לבנה טרעפן זיך
- ער איז צוריק געגאנגען צו די פלאץ וואו מ'האט אים בא'זול'ט
- ער איז געגאנגען צו די צוויי טויערע בערג
- ב. וואס האט ער דארטן געזען?**
- די שדים וואו זיי מאכן ליצנות
- די שדים וואו זיי פארציילן פאר וועמען זיי האבן מדיק געווען
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. פארוואס האבן די טאטע מאמע פון די שדים געוויינט?**
- ווייל די שדים האבן זיי מדיק געווען
- ווייל שוין א לאנגע צייט וואס זייער זון איז נישט געקומען
- ווייל זיי האבן פארלוירן גאר א טייערע זאך
- ד. ווער האט געכאפט די זון פון די שדים, דער וואס איז פארלוירן געווארן?**
- זיין חבר וואס איז געגאנגען מיט אים יעדן טאג
- דער מלך וואס האט געבויט די פאלאצן

נאר דאס זאלט איר זעהן תמיד צו טאן. אן צו טרענקען ביימער - מיט פיל הצלחה

סיפור אראט

~ וואו נאך אין סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט מכשפים?
 ~ וועלכע זאכן וואס איז אין די מעשה פון דער וואך, האט דער רבי געבעטן מען זאל זיך זייער דערווייטערן דערפון?

תשובות אויף פאריגע וואך: וואו נאך זעט מען איינער וואס איז ארויף אויף א בוים? מעשה ב' מלך וקיסר: און ביינאכט, פלעגט זי ארויפגיין אויף א 'בוים', כדי זי זאל זיין אפגעהיט פון די 'חיות' מעשה י"א בן מלך ובן שפחה: האט ער זיך מינישט געווען - און איז ארויפגעגאנגען אויף א 'בוים' - און האט דארט געגעקטטיגט.

די געווינערס אויף 'דער חוגר' 3

ר. ווייסשטיין ירושלים - ישראל נחמן אנשין, ירושלים, **0092
 יוסי לוינזון, בית שמש - בנימין זאב שפירא, בית שמש **3540

געווינער אויף 'טיפער געטראכט' איז הילד ישעי' ראטענבערג ירושלים **0521

חַסְדֵי

נֶאֱדָר אַ שְׂטִיק צַיִט הָאָט עַר ווידער מֵרַמֵּז געווען מֵעַן זָאל אַרײַנשׂיִקן אונטערן טיש הויזן, און הָאָט ווידער געזאָגט צום בן-מֶלֶךְ ווי פֿריער: "דו מײַנסט אַז מײַט אַ הויזן קען מֵעַן נישט זײַן קײַן אײַנדיק?". הָאָבן בײַדע זײַך געקליידעט מיט הויזן און אַנדערע קליידער... אַריבער נֶאֱדָר אַפֿאַר שְׂטוּנְדן הָאָט עַר צוגעוויזן מֵעַן זָאל אונטערשׂיִקן מַאָכְלִים וואס אַזי געלעגן אויפֿן טיש, און זאָגט צום בן-מֶלֶךְ: "אויב עסט מֵעַן גוטע עסן קען מֵעַן זײַך מער נישט רופֿן 'אײַנדיק'? מֵעַן מעג רואַיג עסן און נֶאֱדָר בלייבן אַן אײַנדיק".

די בײַדע הָאָבן זײַך גענומען צום עסן. שפּעטער אַבְסֵל, זאָגט דער חֶכֶם: "ס'קוקט דיר אויס אַז אַן אײַנדיק מוז דוֹקֵא זײַן אונטערן טיש? מֵעַן קען זײַן אַן אײַנדיק און זײַן בײַם טיש! אַזוי הָאָט דער חֶכֶם זײַך געפֿירט מיט דעם בן-מֶלֶךְ ביז עַר הָאָט אים אַינגאַנצן אויסגעהיילט.

(דער נמשל איז פֿאַרשטענדליך פֿאַר אַ מִבִּין) מֵעַן קען אויך מִסְבִּיר זײַן דעם נמשל אַז ווען אַ אַיד וויל זײַך דערנענטערן צום באשעפֿער, אַזי עַר דאַך אַ אײַנדיק מיט פֿאַרגרעבטקייט א.א.וו און אויף דעם גאַנג פונעם חֶכֶם קען מֵעַן זײַך בִּסְלַעֲכוּיּוּז מִקְרַב זײַן צו דינען דעם באשעפֿער, ביז מֵעַן קען אַינגאַנצן אַרײַנגיין און זײַך אַפֿלאַזן פון אַלע נאַרישע געוואוינהייטן. אַזוי אויך גײט אָן דער מִשָּׁל בײַם מִקְרַב זײַן מענטשן צום באשעפֿער אויף דעם וועג.)

(פּוֹכְבֵי אוֹר - ספּוֹרִים נפֿלאַים)

אַיַנמאַל אַזי אַ בן-מֶלֶךְ אַרײַנגעפֿאַלן אַן אַ שְׁגֵעוֹן אַז עַר אַזי אַ פֿײַגל וואס רופֿט זײַך אײַנדיק (טורק). דעריבער דאַרף עַר זײַן אַן קליידער אונטערן טיש און כאַפֿן בִּרְעֻקְעֶלֶךְ בְּרוֹיט און בײַנער פונקט ווי אַן אײַנדיק. אַלע דאַקטוֹרִים הָאָבן געהויבן הענט נאַכן פֿרובֿירן אים אויסהיילן פון זײַן אַיַנרעדעניש.

דער קעניג הָאָט געהאַט גרויס ווייטאַג דערפֿון, ביז אַ חֶכֶם אַזי געקומען און זײַך אונטערנענומען אים צו היילן. דער חֶכֶם הָאָט זײַך אויך אויסגעטון די קליידער און זײַך געזעצט אונטערן טיש נעבן בן-מֶלֶךְ, און אויך גענאַשט פון די בִּרְעֻקְעֶלֶךְ און בײַנדלעך.

פֿרעגט אים דער בן-מֶלֶךְ: "ווער בִּסְטוּ? וואס טוסטו דא?" פֿרעגט צוריק דער חֶכֶם: "וואס טוסטו דא?"

"איך בין אַן אײַנדיק" ענטפֿערט דער בן-מֶלֶךְ! "איך בין אויך אַן אײַנדיק" זאָגט דער חֶכֶם. אַזוי זענען בײַדע געזעצן אַ שְׂטִיק צַיִט, ביז זײ הָאָבן זײַך באפֿריינדט, הָאָט דער חֶכֶם געוואונקן מֵעַן זָאל אונטערוואַרפֿן אַ העמד. דאַן עַרְקֶלֶרְט דער חֶכֶם צום בן-מֶלֶךְ: "דו מײַנסט אַז אַ אײַנדיק טאַר נישט גײַן מיט אַ העמד, מֵעַן קען פֿאַרט בלייבן אַן אײַנדיק!" הָאָבן זײַך טאַקע בײַדע אַנגעטון העמדער!

